

Φιλική συζήτηση στην έδρα της Κεντρικής Έπιτροπής

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
31 ΙΟΥΛΗ 1970

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΗΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑ
ΧΡΟΝΟΣ ΧΧ ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 61 τιμή φύλλον 70 φέλλερ Γραφεία VII Lenin Κδρύτ 9-11

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ

Ανακοίνωση της αντιπροσωπείας του ΔΕΣ αναφέρει ότι μέσα στον Ιούνη πραγματοποιήσε επισκέψεις σε φυλακές και κρατητήρια της χώρας μας και ότι συνομιλήσε με κρατούμενους.

Στην ίδια ανακοίνωση αναφέρεται ότι 132 μέλη οικογενειών των κρατουμένων επισκέφθηκαν τα γραφεία της αντιπροσωπείας για να ζητήσουν πληροφορίες για τους κρατούμενους συγγενείς τους.

Στην ανακοίνωση δεν αναφέρονται οι διαπιστώσεις της αντιπροσωπείας, που επισκέφθηκε φυλακές και κρατητήρια. Η κοινή γνώμη όμως δεν μπορεί να εφησυχάσει απλώς με την επίσκεψη του ΔΕΣ γιατί επαναλαμβάνονται επίμονα οι πληροφορίες ότι η κατάσταση των κρατουμένων και ιδιαίτερα των απομονωμένων σε απομακρυσμένες επαρχιακές φυλακές είναι εξαιρετικά άσχημη και ότι για όρισμένους, όπως ο Γοργόρης Φαράκος, ο Αργύρης Μπάσος, ο Γεράσιμος Φλωρότος και άλλοι είναι επικίνδυνη.

Τό αϊτημα της ελληνικής και της διεθνούς κοινής γνώμης είναι να σταματήσει η απομόνωση. Νά μεταφερθούν άμεσα σε νοσοκομεία οι βαριά άρρωστοι και νά επαναμεταχθούν όλοι όσοι άρπάχτηκαν γκαγκαστερικά και σκορπίστηκαν σε απομακρυσμένα εξοτωτήρια. Καί τό αϊτημα αυτό επιβάλλεται νά προβληθεί πύό επίμονα και πύό αποφασιστικά.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ Ε.Κ. ΑΘΗΝΑΣ

Τό κίνημα διαμαρτυρίας των εργατών και υπαλλήλων κατά των προθέσεων της χούντας και ολιγαρχίας νά καταργήσουν κεκτημένα δικαιώματα τους και ή άποφασή τους νά άγωνισθούν ένωμένοι για τή διεκδίκηση των έγκυρων αϊτημάτων τους βρίσκει άπτήχηρη και στίς διοικήσεις των μεγάλων συνδικαλιστικών οργανώσεων, οι όποιες υπαχρώνονται, με τόν ένα ή τόν άλλο τρόπο, νά προβάλλουν τήν άνάγκη επίλυσης των εργατικών προβλημάτων.

Τίς τελευταίες μέρες ή διοίκηση του Έργατικού Κέντρου τής Αθήνας ύπόβαλε στό ύπουργείο Έργων ύπόμνημα με τό όποίο καταγγέλλεται ή πρόθεση τής εργοδοσίας για τήν κατάργηση του νόμου 2112 του 1920 πύό άποτελεί, όπως τονίζει, κεκτημένο δικαίωμα των εργαζομένων και ύσφαλιστική δικλείδα του μισθωτού σε περιπτώσεις άφαιρέσεων τής εργοδοσίας.

Αποκρούονται ταυτόχρονα όλα τά έπιχειρήματα πύό προβάλλονται από τους εργοδότες και τίς οργανώσεις τους.

Σχετικά με τό θέμα τής άμοιβής τής εργασίας ζητεί τήν επίταχνηση τής διαδικασίας έκδίκησης των συλλογικών διαφορών και τών καθορισμό των κατωτάτων όρων άμοιβής με βάση τίς σημερινές συνθήκες διαβίωσης και των συναφών άναγκών.

Για τό όραιο εργασίας σε αντίθεση με άλλες οργανώσεις, πύό ζητούν μεγαλύτερη μέωση των όρων εργασίας κατά βδομάδα, τό Έργατικό Κέντρο τής Αθήνας θεωρεί σκόπιμο τήν καθιέρωση βδομάδας 6 εργάσιμων ήμερών με σύνολο ώρων άποσχόλησης 48, τήν εφαρμογή του συνεχούς άπαρκου τελικού ποσοστού του διακεκομμένου για όρισμένες μόνο κατηγορίες καταστημάτων.

Ζητεί τέλος τήν άναπροσαρμογή των ήμερών άδειας και τή ρύθμιση διαφόρων άλλων εργασιακών θεμάτων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ Ε.Σ.Κ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΜΕ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

Ο Ρ.Σ. «Φωνή τής Αλήθειας» μετέδωσε τήν παρακάτω ανακοίνωση για τή συνάντηση αντιπροσωπείας τής Κ.Ε. του Ένιαίου Σοσιαλιστικού Κόμματος τής Γερμανίας με αντιπροσωπεία τής ΚΕ του ΚΚΕ στίς 24 του Ιούλη 1970:

Ύστερα από πρόσκληση τής Κεντρικής Έπιτροπής του Ένιαίου Σοσιαλιστικού Κόμματος Γερμανίας, αντιπροσωπεία τής Κεντρικής Έπιτροπής του ΚΚΕ με έπικεφαλής τόν πρόεδρο τής ΚΕ του ΚΚΕ, σ. Απόστολο Γκρόζο, έφθασε στή Γερμανική Λαοκρατική Δημοκρατία, όπου παρέμεινε από τίς 22 ως τίς 25 του Ιούλη του 1970.

Στήν αντιπροσωπεία μετείχαν έκτός από τό σ. Απόστολο Γκρόζο και οι σύντροφοι Λεωνίδας Στρίγκος, και ο Παναγιώτης Μαυρομάτης, μέλη του ΠΓ τής ΚΕ του ΚΚΕ.

Η αντιπροσωπεία τής ΚΕ του ΚΚΕ διεξήγαγε φιλική ανταλλαγή γνώμων με αντιπροσωπεία τής ΚΕ του Ένιαίου Σοσιαλιστικού Κόμματος Γερμανίας, πύό αποτελούνταν από τους συντρόφους Γκέοργκ Μπρίλεμπεργκ, μέλος του Πολιτικού Γραφείου, γραμματέα τής ΚΕ, Χέρμαν Άξεν, αναπληρωματικό μέλος του ΠΓ και γραμματέα τής ΚΕ και Βοδντι Γκούτμαν, αναπληρωτή διευθυντή του Τμήματος Διεθνών Σχέσεων τής ΚΕ του Ένιαίου Σοσιαλιστικού Κόμματος Γερμανίας.

Η αντιπροσωπεία τής ΚΕ του ΚΚΕ μετέφερε τους εγκάρδιους και αδελφικούς χαίρεσμούς τής ΚΕ του ΚΚΕ και του άπουσιάζοντα για λόγους υγείας πρώτου γραμματέα σ. Κώστα Κολιγιάννη πύό τόν πρώτο γραμματέα του Ε.Σ.Κ. Γερμανίας, Βάλτερ Ούλμπριχτ, τήν Κεντρική Έπιτροπή και τά μέλη του Ε.Σ.Κ. Γερμανίας.

Στή διάκριση τής συνάντησης των δύο αντιπροσωπειών έγινε ανταλλαγή γνώμων σχετικά με τήν πολιτική και τήν πάλη των δύο κομμάτων. Η αντιπροσωπεία του ΚΚΕ κατατόπισε τήν άντιπροσωπεία του Ένιαίου Σοσιαλιστικού Κόμματος Γερμανίας, σχετικά με τίς άποφάσεις τής 14ης Όλομέλειας και τήν προετοιμασία του 9ου Συνεδρίου του ΚΚΕ. Τήν ενημέρωσε για τήν πρόοδο πύό σημείωσε ή επίμονη και σκληρή πάλη στίς συνθήκες τής παρανομίας για τήν οικοδόμηση των παρόντων κομματικών οργανώσεων, παρά τά χτυπήματα πύό δέχτηκε με τίς συλλήψεις άνώτατων στελεχών του. Τόνισε επίσης τήν προσπάθεια πύό κάνει τό ΚΚΕ για τήν τήρηση της πλατιάς ένότητας τής λαϊκής πάλης ένάντια στήν άντεθνική δικτατορία. Οι προσπάθειες τής χούντας και του ΝΑΤΟ νά δημιουργήσουν μία λαϊκή βάση άτύγχαν. Μεγάλωσε τό χάσμα άνάμεσα στήν πολιτική τής χούντας και στό λαό. Αδελφούν οι κίνδυνοι για τόν ελληνικό λαό γιατί ή χούντα μετατρέπει όλο και περισσότερο τήν Ελλάδα σε πολεμική βάση και όρητηριο του άμερικάνικου ιμπεριαλισμού και του ΝΑΤΟ. Ο κίνδυνος αυτός μπορεί νά εξουδετερωθεί άν όλες οι δημοκρατικές δυνάμεις του ελληνικού λαού συντονίσουν τή δράση τους πάνω στή βάση μιας ισότιμης συνεργασίας.

Τό ΚΚΕ παλεύει για τήν ένότητα των γραμμών των πάνω στή βάση των άρχων του μαρξισμού-λενινισμού.

Η αντιπροσωπεία του ΚΚΕ τόνισε τή μεγάλη σημασία μιας έντατικοέτης κινητοποίησης τής διεθνούς κοινής γνώμης ένάντια στή στρατιωτικοφασιστική χούντα και στήν τρομοκρατική και δικαστική δίωξη όλων των δημοκρατικών δυνάμεων τής Ελλάδας.

Οι άντιπροσωπείες και των δύο κομμάτων διαπιστώνουν με ίκανοποίηση ότι ή ζωή έδειξε πέρα για πέρα τήν όρθότητα των άποφάσεων τής Διεθνούς Σύσκεψης των Κομμουνιστικών και Έργατικών Κομμάτων του Ιούνη 1969 στή Μόσχα, πύό για τή σωστή εφαρμογή τους παλεύουν όροσδήποτε και τά δύο κόμματα.

Και τά δύο κόμματα τόνισαν τίς άπόψεις τους ότι συμφέρον όλων των Κομμουνιστικών Κομμάτων και όλων των προοδευτικών δυνάμεων είναι ή παραπέρα στερέωση και έπιτυχής ανάπτυξη του παγκόσμιου σοσιαλιστικού συστήματος σάν καθοριστικού παράγοντα του άντιιμπεριαλιστικού άγώνα στό πνεύμα του μαρξισμού-λενινισμού.

Και τά δύο κόμματα συμφώνησαν νά διευρύνουν και νά βαθύνουν τήν άδελφική συνεργασία τους.

Η ΚΡΗΤΗ ΒΑΣΙΚΟ ΟΠΛΟΣΤΑΣΙΟ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

Η πληροφορία για τή μεταφορά και εγκατάσταση στή Σούδα τής Κρήτης όλόκληρης τής άμερικανικής βάσης έκτόξευσης πυραύλων πύό ξυλόθηκε από τή Νουίλους τής Αιθύης, έχει άναστατώσει τους κατοίκους τής μεγαλονήσου και έχει αδειήσει στό έπακρο τίς άνησυχίες για τους θανάσιμους κινδύνους πύό άπειλούν άμεσα και τήν Κρήτη και όλόκληρη τήν Ελλάδα με τήν εγκατάσταση όλο και περισσότερων άμερικανοατομικών πολεμικών βάρσεων στό ελληνικό έδαφος. Άκροατής του Ρ.Σ. «Φωνή τής Αλήθειας» με γράμμα τον πύό τό σταθμό γράφει σχετικά τά παρακάτω:

Η μεταφορά τής άμερικανικής αεροπορικής βάσης από τή Αιθύη στή Σούδα, δέν είναι δυστυχώς τό μοναδικό σημάδι για τους κινδύνους πύό κορμούνται πάνω από τόν οφρανό του νησιού μας και όλόκληρης τής Ελλάδας.

Από χρόνια και ιδιαίτερα στίς μέρες τής χούντας βλέπουμε τό όμορφο νησί μας νά ηγμάζεται και νά μετατρέπεται όλόκληρο σε πολεμική βάση και φρούριο των Άμερικανών και του ΝΑΤΟ. Η παρουσία στα λιμάνια και στίς πόλεις του νησιού μας ξένων στρατιωτών και ά-

ξιοματικών των θωρακισμένων αυτοκινήτων τους, των άρμάτων μάχης και των πολεμικών τους καραβιών στή Σούδα και στό λιμάνι του Ηρακλείου, μάς θυμίζουν τή χιτλερική κατοχή.

Άμέτοχτες χιλιάδες ελαϊόδενδρα ξεριζώθηκαν και άλλες τόσες χιλιάδες στρέμματα άμπέλια, κήποι και χωράφια καταστράφηκαν για νά μεγαλώσουν τά αεροδρόμια του Ηρακλείου, του Καστελιού, του Τιμιακίου, των Χανίων και για νά τμήται τό καινούργιο στίς Γούργες του Ρεθύμνου.

Ασεκατομύρια ξόδεψαν και ξοδεύουν ή χούντα και οι Άμερικανοί για νά πλατύνουν τίς παλιές δημοσιές και για νά φτιάξουν καινούργιους στρατιωτικούς δρόμους πύό περιζώνουν γύρω-γύρω τό νησί μας. Μόνο για τους δύο μεγάλους στρατηγικούς δρόμους στό βορεινά και νότια παράλια τής Κρήτης πύό ή χούντα τίς όνόμασε «εθνικές όδους», έχουν ως τώρα ξοδευτεί πάνω από τρία δισεκατομύρια και πύό ξέρε πόσα θά ξοδευτούν ακόμα ώσπου νά τελειώσουν.

Πεντακόσια και πάνω μέτρα θά προχωρήσει μέσα στή θάλασσα ή διάδρομος προσγείωσης του αεροδρόμιου του Ηρακλείου για νά μπο-

ρουν νά προσγειώνονται σ' αυτόν όλων των ειδών τά πυραυλοκίνητα πολεμικά αεροπλάνα πύό ύπάρχουν σήμερα και κείνα πύό θά κατασκευαστούν στα έπόμενα δέκα χρόνια. Τό όμορφο Άκρωτήρι στα Χανιά και τό μεγαλύτερο μέρος τής Σούδας είναι άπαγορευμένες ζώνες γιατί άνήκουν στους Άμερικανούς και στό ΝΑΤΟ. Κανείς μας δέν μπορεί νά πλησιάσει γιατί εκεί βρίσκονται οι σοβαρότερες πολεμικές εγκαταστάσεις του ΝΑΤΟ, τό έλικοδρόμιο, τό πεδίο βολής Κρήτης, ή αεροπορική βάση πύό μεταφέρθηκε από τή Αιθύη και πρώτα απ' όλα ή πυραυλική βάση πύό άποτελεί και τόν πύό θανάσιμο κίνδυνο για τό νησί μας.

Έκατομιάδες άγρότες ξεσηπώθηκαν και χάσαν τίς περιουσίες τους για νά περάσουν οι στρατιωτικοί όρδοι, νά εγκατασταθούν οι πυραυλοι, τά τάνκς, και τά κανόνια του ΝΑΤΟ. Για νά στεγαστούν τά έπιτελεία και οι διοικήσεις των μονάδων και νά στρατονοστούν οι ξενόγλωσσοι στρατιώτες και άξιοματικοί τους, πύό θυμίζουν τους χιτλερικούς κατακτητές πύό είχαν και κείνοι ρημάξει τό νησί μας.

Η χούντα, τά ραδιόφωνα και οι εφημερίδες τής προσπαθούν νά

θώσ και ο προεβντής του Α. Βιεννάμ στή Βουδαπέστη Σιάου Θό Θόγκ.

Επίσης τήν Τετάρτη δέχτηκε, στό μέγαρο τής Βουλής, τή βιετναμέζικη αντιπροσωπεία ο πρόεδρος του Προεδρικού Συμβουλίου Πάλ Λόσοντσι. Στην εγκάρδια και φιλική συνάντηση πήραν μέρος ο Λάγιος Τσέτεοχι γραμματέας του Προεδρικού Συμβουλίου, ο δο. Λόραντ Γιόκαϊ, γραμματέας τής επί των νομικών, διοικητικών και δικαιοσύνης ύποθέσεων Έπιτροπής τής Βουλής, καθώς και ο Σιάου Θό Θόγκ.

Ύστερα ή βιετναμέζικη αντιπροσωπεία επισκέφθηκε τόν άντιπρόεδρο τής κυβέρνησης Μάτίας Τίμαρ.

ΟΙ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΟΙ ΣΤΙΓΜΑΤΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Η κοινή γνώμη τής Τσεχοσλοβακίας στιγματίζει τήν πολιτική τρομοκρατία ένάντια στους δημοκράτες στήν Ελλάδα.

Στήν ελληνική πρεσβεία τής Πράγας καταφτάνουν συνέχεια τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας για τίς έξοντωτικές πονίες πύό επιβλήθηκαν στό Νίκο Καλοδιδ, τό Γιάννη Γιάνναρη Ζήνωνα Ζορζοβίλη και τους συγκατηγορούμενους τους.

Στά ψηφίσματα πύό εγκρίνονται από συγκεντρώσεις πύό γίνονται σε εργοστάσια, ιδρύματα, ινστιτούτα, διακηρύσσεται ή άλληλεγμένη των εργαζομένων τής Τσεχοσλοβακίας πύό άγώνα των Έλλήνων πατριωτών για τήν άποκατάσταση τής δημοκρατίας στήν Ελλάδα. Στιγματίζεται ή ύποστήριξη πύό παρέχουν οι ΕΠΑ στό καθεστώς τής χούντας.

Η εφημερίδα «Ρούντε Πράβο», όργανο του ΚΚ Τσεχοσλοβακίας,

σε σχόλιο τής Σύνταξης γράφει μεταξύ των άλλων:

«Όλος ο κόσμος ξέρε ότι τό στασιωτικό καθεστώς είναι έργο τής άμερικανικής κατασκοπείας. Ένδιαφερόμενος μόνο για τά συμπεριφέροντά του στήν περιοχή τής Μεσογείας ο άμερικανικός ιμπεριαλισμός άνέκοψε τήν προοδευτική εξέλιξη στήν Ελλάδα, επιβάλλοντας τή δικτατορία των συνταγματαρχών, ή όποία στηρίζεται στή διαρκώς αύξανόμενη όλόπλευρη ύποστήριξη των ΕΠΑ.

Ο άγώνας των Έλλήνων δημοκρατών, τονίζει καταλήγοντας ή «Ρούντε Πράβο», δέν περιορίζεται μόνο στα εθνικά πλαίσια. Για τήν έκβαση αυτού του άγώνα ένδιαφέρεται όλη ή προοδευτική Εύρώπη πύό εκδηλώνει τήν άλληλεγγύη και συμπαράστασή της πύό τους άγωνιστές τής δημοκρατίας και τής κοινωνικής προόδου.

НАРОДНА БОРБА

Будапешт, петок, 31 јули 1970 г.

ИЛИНДЕНСКАТА ЕПОПЕЈА

Пред 67 години на 2 август избувна големото востание на народот во Македонија против феодалното турско робство, за слобода и независност. По својот карактер, по целите и задачите, коишто тоа си ги поставуваше, востанието беше вистински народно. Илјад селани, занаетчи и интелектуалци се дигнаа на вооружена борба — врвна точка на долгогодишното масово револуционерно движење во Македонија, раководено од Внатрешната македono-одринска револуционерна организација.

Се дигна поробенит македонски народ. Знамината на востанатите се развее по планините на Македонија, екнаа грмежите на четничките пушки по долините на Вардар и Струма. Се објави и Преображенското востание во Одринско. Повеќе од три месеци трае тешката и крвава борба на измачениот народ.

За размавот на востанието красноречиво говорат историските податоци. През време на востанието имало 239 сраженија меѓу востаниците и турската војска, во коишто загинале 944 души од востаниците и 5.326 души од турскиот аскер. Само во Битолскиот вилает имало 20.000 вооружени бойци, коишто водиле 150 сраженија. При потушувањето на востанието биле опожарени исцело или частично 201 села со вкупно 71.000 души население, биле убити 4690 души од мирното население, во тоа число многу жени, старци и деца и биле изнасилени 3120 жени и девојки. 70.385 души останале без дом, а над 30.000 души ги напуснале домовите си и избегале во Бугарија и други страни.

Илинденското востание остави длабока следа во ослободителното движење на балканските народи.

Раководители на Македонското револуционерно ослободително движење беа Гоце Делчев, Дамјан Груев, Пере Тошев, Ѓеорче Петров, Јане Сандански, Никола Карев, Димо Хаджидимов и др. Раководителите и идеолозите на тоа движење се намерваа до голема степен под влијанието на револуционерната социјалистичка мисла. Тие беа најтесно сврзани со народот, со трудебниците, беа ярки и самоотвержени изразители на нивните интереси.

Илинденското востание записна во историјата славни страници на самоотверженост и героизам во борбата за ослободувањето на нашиот народ. Тоа ја позна радоста и упоението на успехите, торжеството на установената народна власт во Крушовската република. Но тоа ги испита и горчивините и маките на пораженото. Тогаш силите беа неравни. Главната причина за неуспехот на востанието се коренеше во тоа, што народот во Македонија беше оставен да се бори сам против феодалната Турска империја, слаби беа демократичните сили на Балканите.

Днес картината во светот корено се измени во сравнение со почетокот на нашиот век. Ослободителното движење на народите получи небивал размав. Национално и економски подтиснатите народи во својата справедлива борба против империјализмот имаат моќна опора и поткрепа во лицето на Советскиот союз и целиот социјалистички лагер. Тие со успех се борат за својата слобода и независност, за економски и културен напредок, ги отстајуваат историските си

завоевања, придобити след многу страдања и со цената на скапи жртви.

Македонците, коишто живеат во социјалистичка Унгарија, свето ги тачат делото и подвигот на илинденци. Тие оддаваат почит кон славните герои на Илинденската епопеја, како ги вложуваат напорите си за торжеството на социјализмот во гостоприемна Унгарија и го пазат великото дело на мирот, како ја поддржуваат морално и материјално тешката борба на народот во Грција против ненавидната воена хунта, за свалување на фашистичкиот режим и востановување на демократичниот поредок во нашата татковина. Сплотени околу Централниот комитет на КПГ, нашите сонародници водат борба против расцепителната дейност на десната опортунистичка групировка Парцалидис-Брилакис-Дракопулос, вложуваат напори за запазување и укрепување на единството и сплотеноста на редовите во нашата сакана партија, којшто и днес, како и секогаш за изминатите 50 години на нејзиното постоење, стои начело на народната борба во Грција. Одбележувањето на илинденската годишнина днес протече под знакот на упорната работа за реализирање решенијата на 14-от пленум на ЦК, за успешно осуетување поредните задачи на Друштвото ни.

Заслужена почит

Изминаа 67 години од големата епопеја во историјата на националноослободителното движење во Македонија — славното Илинденско востание. Во денот на годишнината нашите сонародници во Унгарија ќе оддадат заслужена почит и признателност кон делото на Илинденци и кон паметта на загиналите за слобода и независноста славни герои.

Во чест на годишнината во Будапешт на 2 август ќе се состои големо торжествено собрание, организирано од Централниот совет и Македонската комисија при ЦС на Друштвото ни. Торжественото чествување ќе стане во живописната долина на Буда — „Ховьошвоял“. Тоа ќе започне од 10 часот пред ручек со доклад за Илинденската епопеја и ќе продолжи со богата литературно-музикална програма, која ќе биде изнесена од нашите самодејни колективи во Будапешт. След официјалното празненство ќе последува народна веселба по наш обичај.

За одбележувањето на илинденската годишнина се готват исто така и сонародниците ни во с. Белојанис, градовите Мишколц, Печ и Татабана.

Величието на Илинденската епопеја, героизмот на плеадата наши восторжени револуционери борци, безсмртното на Гоце Делчев, Дамјан Груев, Ѓеорче Петров, Пере Тошев, Никола Карев и многу други наши национални герои ги вдахнуваат членовите на Друштвото ни за нови подвизи во полето на мирниот соиздателен труд и патриотичната ни дейност.

Штабот на крушовските востаници

Четите на П. Кляшев и В. Чакаларов

Дел од четата на Ѓеорче Петров

Надворешната политика на Грција

Од опитниот тон на говорот, којшто Г. Пападопулос го произнесе пред слушателите на Министерството на надворешните работи, може да се заклучи, дека главатарот на атинската хунта не го поема времено постот министер на надворешните работи.

Г. Пападопулос заяви, дека тој го поема во свои раце раководството на надворешната политика на страната по личната препорака на П. Пининелис, направена непосредствено пред смртта му. „Чрез своето укавање — потцрта Г. Пападопулос — П. Пининелис ме направи ваш министер“. Шефот на хунтата го нарече Пининелис свој учител и татко.

Пападопулос заяви понатаму дека бившиот заместник-мини-

стер на надворешните работи Цистопулос немал достаточен дипломатички опит, така како не работил во таа област. По препорака исто на Пининелис Г. Пападопулос го назначи на местото на Цистопулос Х. Ксантопулос-Паламас. Ако се суди по досегашната практика, Паламас исто ќе ја претставува во иднина Грција на меѓународната арена и највеќе во органите на НАТО и во другите западни групировки. Од пучот наваму Г. Пападопулос не излегол надвор од границите на страната.

Накрајот во својот говор Пападопулос потцрта, дека Грција ќе ја следва истата надворешна политика, како по времето на Пининелис.

„ЗАШТО Е НУЖЕН ВАРШАВСКИОТ ДОГОВОР?“

Унгарското издателство „Кошут“ ја издаде под заглавие „За што е нужен Варшавскиот договор?“ книгата на првиот заместник-министер на надворешните работи на Унгарија Фригеш Пуја. Авторот на книгата истаква меѓу другото, дека „ако империјалистичките држави не го имале создадено агресивниот Североатлантички союз, ако не се стремат да се вооружуваат, како да ја вооружуваат и Западна Германија, ако не ја имале вовлечено ГФР во НАТО, немаше да се стигне до создавањето на организацијата на Варшавскиот договор, којшто има одбранителен карактер“.

Фригеш Пуја убедително го докажува одбранителниот карактер на Варшавскиот договор, разобличавајќи ги често лажливите обвиненија и клевети на западниот печат за суштествувањето на различни „секретни клаузи“ во договорот. Како пример тој ја посочува серијата мирни иницијативи на страните од Варшавскиот договор. Понатаму тој истаква дека наред со таа политичка дейност не остава на заден план и засилувањето на одбранителната моќ на државите, кои влегуваат во организацијата на Варшавскиот договор. Во врска со тоа тој пише за воените ученија, проведени през последните години од државите — учеснички во Варшавскиот договор. Тој подцртува, дека след тие демонстрации на силата на Вар-

шавскиот договор дури американските империјалисти и нивните сојузници од НАТО беа принудени да ја признаат воената моќ на социјалистичките страни, обединети во Организацијата на Варшавскиот договор.

Авторот ги разобличава и дава отпор на оние националистички, ултралеви и десни опортунистички идеи, кои возникнале во некои социјалистички страни, а исто во некои комунистички и работнички партии, коишто ја заличаваат разликата меѓу светот на империјализмот и световната социјалистичка система, меѓу НАТО и Варшавскиот договор. Овие погрешни мислења, истаква авторот, во редица случаи се поопасни од буржоазната пропаганда.

Во заклучок, како одговор на прашањето за што е нужен Варшавскиот договор, авторот пише, дека во политиката на најголемите империјалистички држави днес се раскрипаат само промени во методите, а не во нејзината суштина. САД и днес не се откажуваат од политиката од позиција на силата, не се откажуваат да ја поткрепуваат агресивната си надворешна политика со воена сила и зад благозвучниот лозунг на Никсон за „партнерство“ фактички ја кријат целта си да ја американизираат Европа и конечно да ја затврдат американската политичка хегемонија.

Москва се готви за големиот настан

Советската столица се подготвува за достоинствена средба на XXIV конгрес на КПСС. На тој забележителен настан во животот на партијата и народот московските трудебници ќе посветат нови свои творечки и производствени дела.

За големиот трудов порив на Москва сведочат и резултатите од исполнението на планот за првото шестмесечие на оваа година. Подемајки масов социјалистички натпревар во чест на столетниот Ленин-ов јубилеј, работниците и специјалистите од индустријата го исполнуваат предерочно, уште на 25 јуни, планот по обем и производство на голем број важни изделия за полугодието. Во сравнение со истиот период

на минатата година обемот на индустриското производство нарасна со 6,8 проценти. Успешно беше исполнет и планот на нечалбата — сопоставена со првото шестмесечие на минатата година, таа нараснала со 12 на сто.

Со секој изминат ден се пошироко се подема иницијативата на 11-те столични претпријатия за разгрнување на масов социјалистички натпревар во чест на XXIV конгрес. На собрание на московскиот комсомолски актив младичите и девојките ги објавија предконгресните диги за ударни. Основен лозунг во натпреварот е: „Исполнението на петилетката — до 7 ноември!“

Наши пионери на летување во НР Бугарија

На 29 јули пред ручек заминува од Будапешт со автобус, испратен специјално од Софија, на 20-дневно летување во НР Бугарија 28 деца на наши сонародници, коишто живеат во НР Унгарија. Со нив отпатуваат и две учителки, активистки на Друштвото ни.

Пионерите и нивните учителки ќе бидат гости на Славјанскиот комитет во Софија. Благодарение на несебичната

и интернационалистичка грижа на бугарската народна држава за втори пат наши деца ќе летуваат во пионерски лагер край прекрасното Црно море. Минатата година, исто така по покана на Славјанскиот комитет во Софија, голема група наши пионери ја преминаа летната си викација во живописното крайморско село Кранево. Сега нашите деца ќе се настанат во меѓународниот пионерски курорт Равда край Бургас.

КПГ многукратно има изјавено, дека соборувањето на хунтата ќе биде дело, пред се, на грчкиот народ, кој за таа цел ќе ја искористи и многучилената меѓународна помош и солидарност.

Силите, коишто можат да го осуштваат соборувањето на хунтата и да обезбедат еден доследен демократски излез се: а) работничката класа, првата и најважна антидиктаторска сила, која се склучува во градовите и пред се во престолнината, каде што се наоѓа власта и најважните сили на хунтата. Работничката класа, закалена во долгогодишните борби, збогатена со политичко и организационско искуство, способна да води настоявачка, доследна, решителна до крајната победа борба против секаква тиранија, за демократија, начело со својата партија, се наоѓа на првата линија во таа борба; б) работното селанство е најважниот сојузник на работничката класа во борбата против диктатурата, за нејзиното соборување, за едно демократско решение на внатрешниот проблем. Наследуваат средните слоеви од градот, занаетчиите од градот, студентската младини, луѓето со слободните професии, патриотско напредната интелигенција, мобилизираните сили на народот, патриотите офицери и подофици. Некои делови од буржоазијата класа, чии интереси противречат со монополите на хунтата, можат да одиграат позитивна улога во таа борба. Општо, целиот народ, освен едно, во број незначително, но добро организирано малцинство, олигархијата на капиталот, со фашистичката држава што ѝ служи, ѝ се спротивува на хунтата.

Во интерес на тие сили во соборувањето на хунтата и установувањето на една обновена и проширена демократија. Таа е во непосредна стратегичка задача на КПГ, како што се нацртаа во програмата на 12 пленум на ЦК на КПГ од

1968 година. Обновената и проширената демократија, со непрестаната решителна борба на народот, начело со работничката класа, ќе го отвори патот за антиимпериалистичката независност и натиск и ќе ја зацврсти националната независност, демократијата и мирољубивата надворешна политика, па ќе го отвори натаму и патот кон социализмот.

Уште од првиот ден од доаѓањето на диктатурата, КПГ изјави дека таа може да се бори, ако силите кои ѝ се спротивуваат, од Левицата се до Десницата, ја координираат својата дејност и се борат соединети.

Во борбата против хунтата секоја класа и секоја партија има свои стремежи и своја програма, која одговара на нивните интереси. Сепак, има точки каде совпаѓаат нивните интереси врз кои може да се постигне согласност за заедничка дејност со цел спотерувањето на хунтата. Тие точки, според КПГ, се: создавање на привремена влада од сите антидиктаторски партии и организации; воспоставување уставните и демократски слободи; анулирање на фашистичкиот устав и на сите антинародни закони што се издадоа од диктатурата, како и поставање вонредни мерки и закони, во тоа и законите 375 и 509, во кои се забранува дејноста на КПГ, веднажно ослободување на сите политички затвореници, противници на диктатурата; општа политичка амнестија; слободна дејност за сите партии; казнение на главариите на хунтата и прочистување на армијата, на силите на безбедноста, на целиот државен апарат и јавните служби од фашистичките елементи; мерки за веднажно подобрување ситуацијата на трудбениците; воспоставување на суверените права на земјата; слободни избори за Уставно собрание, за да реши сам народот за власта и поредокот на земјата.

Со високо чело пред воениот трибунал

Даваме накратко некои изјави од заштитните говори атинскиот воен трибунал на водачките кадри на КПГ и на Патриотичниот антидиктаторски фронт Калудис, Зорзовилис и Јанарис.

Н. Калудис изјави: Фактите за нашите дела ги имате пред вас. Тоа се изјави, соопштение и брошури. Во нив се прогласува неопходноста на борба за правата на трудбеничкиот народ и неговото ослободување со соборувањето на

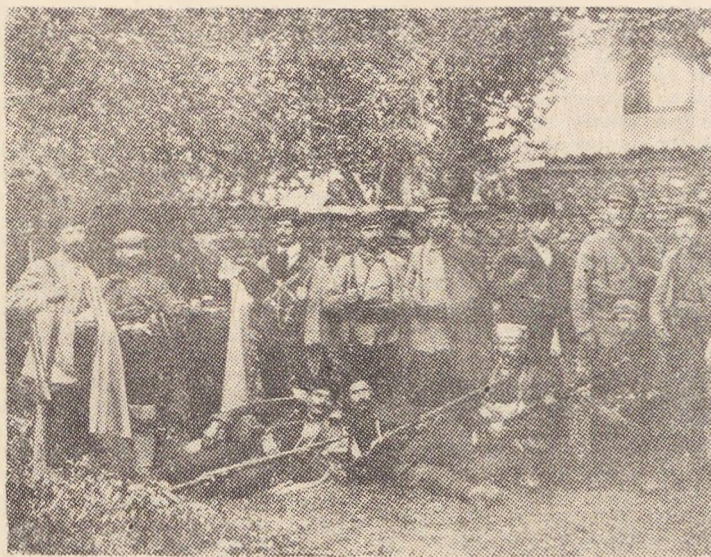
диктатурата. Потоа Калудис рече: во Асфалија, каде бев одведен веднаш по моето апсење, ми се однесоа нечовечки.

Зинон Зорзовилис во својот говор ги разобличи обвинителните сведоци, агентите на асфалијата, кои дадоа фалшиви податоци, со единствена цел, да се сместат во законот 509. Тој режимот на полковниците го нарече тиранија и подвлече дека кога се спроведува натиск над народот, отпорот спре-

ма овој натиск е легален и неопходен.

Јанис Јанарис изјави, дека е член на ЦК на КПГ и на ПАРФ и дека навистина се бореше за соборувањето на хунтата. — За мојата патриотска дејност, рече Јанарис, ја зевам врз себе целата одговорност. Јанарис, зборувајќи, извика: не се наоѓаме ние на обвинителната клупа, ами диктаторите на воената хунта, со судија свеста на народот.

ОДЗИВОТ НА ИЛИНДЕНСКОТО ВОСТАНИЕ ВО СВЕТОТ

Четата на Крсте Гермов — Шакир.

ИЛИНДЕНСКОТО ВОСТАНИЕ од 2 август 1903 година наведе на мошне топли одзиви во светот. Илинденската ослободителна борба на Македонците беше пречекана од меѓународната јавност со изразити симпатии и солидарност. Епичната борба на македонскиот народ во 1903 година, чии врвни изрази беше Илинденското востание, беше прогласена за „македонска година“. Тоа беше настан од првостепено зна-

чение. За неговото актуелизирање првин се ангажира печатот. Преку него се раширува сред меѓународната јавност интересот за македонскиот Илинден, за херојската епика на Македонците. Сетр тоа придонесе во меѓународната јавност да се јави цело едно движење во полза на Македонците, така нареченото „промакедонско“ или „филмакедонско“ движење, кое посредно се ангажира во полза на македонските работи, во најразличните промакедонски манифестации. Организациониот карактер на таа промакедонска дејност се изразува во создавањето „Македонски комитети“, здруженија и други видови обединување, кои ја ширеа и ја пропагираа борбата на Македонците за слобода. Видна дејност тие развиваат во организирањето митинзи и собранија, преку кои ја пропагираа борбата на Македонците. Посебен ангажман претставува формирањето „помошни комитети“, или „комисии“ преку кои се собираше и им се делеше помош на настраданите од востанието.

Бранот симпатии и солидарност за македонската илинденска борба, многубројните одзиви за Илинден, се раширија низ повеќе земји на Америка и Европа. Насекаде се разви благородна акција во полза на Македонците. На чело на таа акција стојат напредните општествени кругови, кои ѝ дадоа тон на сета промакедонска манифестација. Впечатливи одзиви Илинден имаше и сред словенските народи, кои со симпатии и солидарност ја прифатиле македонската ослободителна борба.

Улогата на печатот во ширењето на вистината за Македонија е несомнено. Скоро целокупниот светски печат во помала или поголема мера го коментираше овој настан. Така, американскиот секојдневен печат донесуваше подробни извештаи и соопштение за текот на востанието. Големите уреди на печатот и агенциите имаа во Македонија свои постојани или специални дописници и известувачи.

Британскиот печат со најголеми детали се осврнуваше на настаните во Македонија во време на Илинденското востание. Особено напредниот печат со големи симпатии ја следеше и пропагираше ослободителната борба на македонскиот народ. Во текот на востанието

поглавните весници испратиле во Македонија специални воени и политички дописници. Особено се истакнаа со своите дописки од Македонија: Джон Макдоналд, политички дописник на „Дејли Нјус“, А.Г. Хелс, воен дописник на истиот весник и учесник во востанието, Џејмс Баучер, спец. дописник на „Тјјмс“, Х. Брейсфорд, известувач на „Манчестер Гардијан“ и други.

Илинденските настани живо се коментираа и во францускиот печат. Низа француски весници и агенции пуштија во Македонија специални дописници кои испраќаа мошне интересни дописки за текот на востанието. Во печатот беа објавувани опширни извештаи за судиранијата на востаниците со турската војска. Најголемо внимание на Мекедонија ѝ посветил познатиот социјалистички весник „Ла Петит Републике“, во кој соработуваа крупни корифеи на француската социјалистичка мисла, меѓу кои и Жан Жорес.

Текот на Илинденското востание со голем интерес беше следен и од италианскиот печат. Поголемите весници имаа свои дописници и специални известувачи од Македонија. Весниците на првите страници, и тоа подробно, пишуваша за судиранијата, за ослободувањето на Крушово и другите востанички упоришта. Особено голем простор оддели познатиот социјалистички весник „Аванти“, во кој се интересираше за правилно решавање на македонското прашање.

Рускиот официјален печат, и покрај големата царска цензура, не можеше да ги одмине големите илинденски настани. Освен агенциски вести, весниците објавуваа и специјални статии, посветени на револуционерните потфати на македонските поробени маси. Со поголемо интересирање и внимание се однесуваше напредниот руски печат. Во низа руски пролетарски весници со внимание се следеше борбата на македонците. Особено во тоа се истакнуваше „Искра“, орган на руските болшевики, уредуван од В. И. Ленин. По прашањето на Македонија овој весник објави неколку статии. Како единствен виновник за несносната состојба во Македонија весникот ја означуваше руската царистичка влада, која водеше реакционерна политика на ова подрачје.

Особено внимание за Македонија предизвикаа статиите на познатиот пролетарски водач Димитар Благоев, објавени во „Искра“. Во една статија од 15 септември 1903 година тој остро ја напаѓа руската политика и нејзиното влијание врз внатрешната и надворешната политика на Бугарија. Благоев ја анализира и руската политика кон Македонија. Тој смета дека ослободувањето на Македонија би претставувало пораз за руската влада и рускиот монархизам. Со давањето полна автономија на Македонија, истакнува Благоев, би се овозможил мирен развојот на балканските држави, а тоа би било поттик за натамошен развојот на Македонија. Токму во тоа, подвлекува Благоев, лежи суштината на прашањето на Македонија.

НЕПРЕГЛЕДНО е полето Сорвичко, а селата како бели бисерн се наоѓаат околу Рудничко и Зазерци. Тука негде до Зазерци живеел прочуениот земјовласник, чии стада од неброени главни овци и говеда паселе по ширините и сончеви ливади. Покрај самото езеро на далеку блискале белите дзидови на коначот, заградени од сите страни со висока камена ограда и нивкариниците.

Господарот од Зазерци имал и многу убави керка, за чия убавина се прикажувало од уста на уста и кога ќе слезела со своите другарки на езерото да перат канарнија платно, на момчината срцето им пукало од возбуда. Среќна била убавицата од Зазерци се до оној ден, кога по вечерата таткото не ја соопштил новината, што паднала како елани и го испопарило крвното срце на Пауна.

—Ти, керко, продумал таткото, ќе се омажиш за синот на кјата Стоян.

—Ама, татко, знаеш... и не стигнала убавицата од Зазерци да се допикаше.

—Знам, ќе ми речеш дека момчето не е твој лика, блудо е и ниско... Ама, кјата Стоян има иманье, па кога ќе се здружи со моето... А јас веќе го дадов својот лаф.

Убавата како майска роса,

со образи како калинков цвет, Пауна, ја наведнала главата и од таа тажна вечер се до свадбата збор не прозборила. Попладнето ќе се качела на чардакот што гледал на кај Вичо планина и гледала далеку, онаму каде се сретнуваа облаците со високите буки. Се занесувала во онаа далечина и чаробна глетка што го мамил погледот и се раѓаат во срцето рой мечти за среќа,

Дојде и денот за свадбата. Тапанот и сурлите го пореле воздухот во Зазерци, а од скарните на играорците се тресело душето на здравната кука на првиот стопан од селото. Селаните носеле дарови, некои дури ѝ заведувале на Пауна, што растела како бубрег во лой и ете сега оди пак во богата кука. Само Пауна седела со наведната глава како попарено степенце на црвек и очите влажни и тажни како на ранета кошута, ѝ се губеле во далечината.

Дошол и оној момент кога свирките ја засвириле и најтажната песна, кога керката се одделува од своите и при зачекорувањето на татковниот праг требало да ја скриш печинчната погача горе, над својата глава. Обичај што значел: ако поголемото парче ѝ остане во десната рака, среќјата невестата ја носела со себе додека ако истата рака го задржи помалото парче среќјата ѝ останувала дома.

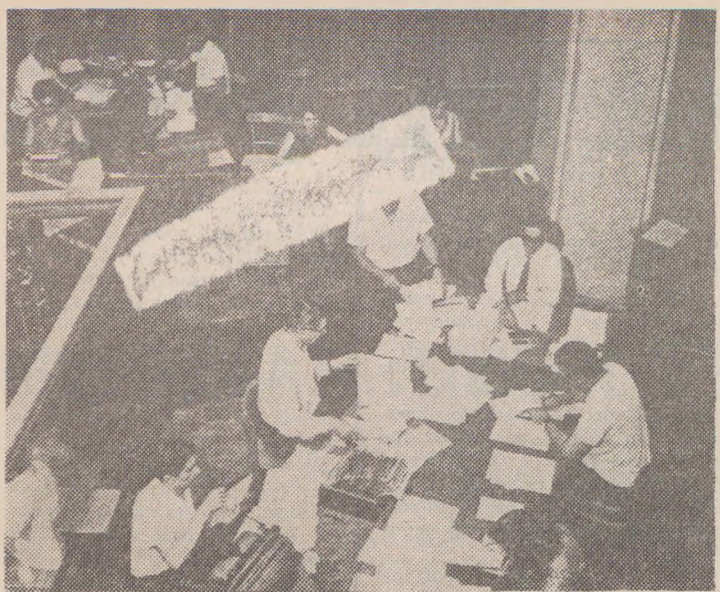
Во тој миг сите присутни биле расплакани, на сите очите им биле зацврнети од солзи и ливање. А најмногу ливала младата невеста. Сите како да биле мртви и никој не реагирал кога во дворот на првиот стопан во Зазерци затропутиле копнотата на бел ат. Убаво момче со витка снага ринува од копнот. Со два чекора се наолил до невестата и факјќи ја за тенката половина ја качил

на белиот конь и на брзина се изгубил, оставајќи зад себе облак од прашина.

Никола му било името на момчето. Со убавата Пауна, која му го заробила срцето од оној ден кога ја видел на езерото, го свикнал брачното гнездо горе на Вич планина на 1360 метри високо од Зазерци. Првата населба го добила името Невеска, што е деминутивна форма на словенското „невеста“.

Во 1670, кога биле изгорени влашките населби во Никопол, Москополе, Грамуста во Јужна Албанија, многу Влаши се населиле и во Невеска. Тука словенските македонски фамилии, речиси, сосема се изгубиле и на убавото планинско село му го оставиле само своето име. Невеска, која со своите природни убавини, гиздавите куќи со резбени тавани и фрески на дзидовите, со кристалните води на чешмите, вечно ќе потсетуваат на легендата за невестата од Зазерци.

Невестите ги задржаа нештите обични на Македонците од делата Западна Македонија. На велигден момите и момчината правеле лулуки и при лулењето на момите другарките им пееле и на крајот го соопштувале во песната и името на саканото момче. Момата ако го одобрувала овој избор, ќе се насмеивала со задоволство, а доколку не ѝ било по желба, можела и да скокне од лулката, и велат дека некоја мома дури и останала мртва, паѓајќи од високата лулка. Младите невестени оделе и на печалба и многу било тажно кога роднините ги проведувале момчината понадолу по велецниот пат се до полето. Тоа имало чешма на која водата тој ден станува матна од солзите на майките и младите невести, што се одделувале од момчето кое одело во далечна тужина.

Οι τραπεζιτικοί υπάλληλοι, που στάλθηκαν στο Νομό Σάτμαρ, για να επισκευάσουν την παροχή οικοδομικών δανείων στους πλημυροπαθείς δουλίζουν εθελοντικά και τις Κυριακές

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ ΣΤΟ Α' ΕΞΑΜΗΝΟ 1970

Η Κεντρική Στατιστική Υπηρεσία της Ουγγαρίας δημοσίευσε τα στοιχεία για την οικονομική ανάπτυξη της Ουγγαρίας στο πρώτο εξάμηνο του 1970.

Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά η παραγωγή της σοσιαλιστικής βιομηχανίας ήταν κατά 8% μεγαλύτερη από την παραγωγή του πρώτου εξαμήνου του 1969.

Η παραγωγή σε όλους τους βασικούς κλάδους της βιομηχανίας ήταν μεγαλύτερη από την περσινή. Η παραγωγή της χημικής βιομηχανίας αυξήθηκε κατά 15%, περισσότερο από κάθε άλλη φορά ως τώρα στην περίοδο του τρίτου πεντάχρονου σχεδίου. Ο ρυθμός ανάπτυξης της βιομηχανίας μηχανοκατασκευών έφθασε στο ανώτατο επίπεδο των προηγούμενων χρόνων. Σημαντική ήταν η αύξηση της παραγωγής της ελαφράς βιομηχανίας, κατά 7%, συνεπεία της αύξησης, στη πρώτη γραμμή, της υφαντουργίας.

Τόν Ιούνιο του 1970, στην κρατική βιομηχανία (εκτός από την επισιτιστική βιομηχανία) δούλεψαν 1200 άτομα (0,1%) λιγότερα από τον Ιούνιο του 1969. Επειδή στους πέντε πρώτους μήνες ο αριθμός των εργαζομένων ξεπέρασε σε μικρό

βαθμό τον αριθμό της περσινής χρονιάς, το μέσο επίπεδο απασχόλησης στο πρώτο εξάμηνο ήταν κατά 0,5%, μαζί με την επισιτιστική βιομηχανία κατά 0,9%, μεγαλύτερο σε σύγκριση με το πρώτο εξάμηνο του 1969.

Επειδή ο αριθμός των εργαζομένων αυξήθηκε μόνο σε πολύ μικρό βαθμό, η αύξηση της παραγωγής στην κρατική βιομηχανία προέχεται, κατά 87%, από την αύξηση της παραγωγικότητας της δουλειάς. Η κατά κεφαλή παραγωγή στην κρατική βιομηχανία στο πρώτο εξάμηνο ξεπέρασε την περσινή κατά 5,8%.

Τα έσοδα του πληθυσμού στο πρώτο εξάμηνο του 1970 έφθασαν τα 68 δισεκατομμύρια φουρίνα, δηλαδή κατά 8% περισσότερα από την αντίστοιχη περσινή περίοδο. Οι αποδοχές των εργαζομένων—λόγω της αύξησης του μέσου ύψους αποδοχών—αυξήθηκαν κατά 7,5%.

Η κυκλοφορία του λιανικού εμπορίου (σε τρέχουσες τιμές) ξεπέρασε το επίπεδο του πρώτου εξαμήνου του 1969 κατά 11,2%. Σε σχετικά μικρότερο βαθμό, κατά 6,5% αυξήθηκε η κυκλοφορία στο εμπόριο τροφίμων και στα κέντρα αναψυχής. Η πώληση ειδών ρουχισμού αυξήθηκε κατά 10%.

ΧΙΛΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΓΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ

Στην περίοδο του τέταρτου πεντάχρονου σχεδίου, στη Βουδαπέστη θα χτιστούν 1000 κατοικίες για τους συνταξιούχους, που ζουν μόνοι τους.

Οι ειδικοί που κατάρτισαν τα σχέδια των κατοικιών αυτών πήραν υπόψη τις ιδιόμορφες απαιτήσεις των υπερηλικών ανθρώπων και προσάρμοσαν τα σχέδια οικοδόμησης στις απαιτήσεις αυτές. Για παράδειγμα οι κατοικίες θα είναι διόροφες και τα σκαλοπάτια θα είναι χαμηλότερα από τα συνηθισμένα. Οι κατοικίες θα διαθέτουν κεντρι-

κή θέρμανση, ζεστό και κρύο νερό. Θα αποτελούνται από ένα δωμάτιο, ένα προθάλαμο με ντουλάπες, μικρή κουζίνα, λουτρό. Σε κάθε κτίριο θα υπάρχει ερπαστήριο, όπου οι γέροι συνταξιούχοι θα περνούν την ώρα τους με ξυλουργικές δουλειές. Για την καθαριότητα των κατοικιών θα φροντίσει ιδιαίτερα προσωπικό. Το χτίσιμο αυτών των κατοικιών προβλέπεται να αρχίσει φέτος στο νεώχτιστο συνοικισμό Κέλνερφελντ και από το 1971 θα παραδίδονται κάθε χρόνο 200 κατοικίες, σε 8 νεώχτιστα συνοικισμούς.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Η οδότερη Αυστρία παίζει όλο και πιο ξεκάθαρα θετικό ρόλο στην υπόθεση της σύγκλησης της πανευρωπαϊκής διάσκεψης ασφαλείας, που πρότειναν οι σοσιαλιστικές χώρες. Πριν από μερικές μέρες η Βιέννη έστειλε υπόμνημα σε όλες τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις καθώς και στις κυβερνήσεις των ΕΠΑ και του Καναδά, σχετικά με την προετοιμασία της διάσκεψης.

Τό αυστριακό υπόμνημα, που δόθηκε τη Δευτέρα στη δημοσιότητα υποδηλώνει την ουσία του υπομνήματος που συνέταξαν στη Βουδαπέστη οι χώρες—μέλη του Συμφώνου της Βαρσοβίας, καθώς και των προτάσεων, που περιλαμβάνονται στη δήλωσή τους της Πράγας.

Τό γεγονός αυτό σημειώνεται με ικανοποίηση. Δεν θα είναι λάθος να σημειωθεί ότι στη διαμόρφωση μιας τέτοιας θέσης της Αυστριακής Δημοκρατίας, έπαιξαν ρόλο και οι επισκέψεις του προέδρου Γιόνας και του υπουργού Έξωτερικών της

Αυστρίας Κιρσλάγκερ στη Βουδαπέστη. Στην πρωτεύουσα της Ουγγαρίας οι Αυστριακοί ηγέτες είχαν τη δυνατότητα να ενημερωθούν για τις απόψεις των σοσιαλιστικών χωρών, ανάμεσα τους και της Ουγγαρίας, που από παρόδοση διατηρεί καλές σχέσεις με τη γειτονική Αυστρία.

Στό αυστριακό υπόμνημα προτείνεται να συζητηθούν στη διάσκεψη ευρωπαϊκής ασφαλείας, τό θέμα της παραιτήσης από τη χρησιμοποίηση βίας στις σχέσεις ανάμεσα στα ευρωπαϊκά κράτη, καθώς και τό θέμα της ανάπτυξης πολυπλευρής οικονομικής, τεχνικο-επιστημονικής και μορφωτικής συνεργασίας ανάμεσα τους. Η αυστριακή κυβέρνηση προβάλλει και την ιδέα μιας γενικής μείωσης των ευρωπαϊκών ενόπλων δυνάμεων και προτείνει, για τη συζήτηση της ιδέας αυτής, τη δημιουργία, παρόμοια με τις χώρες—μέλη του Συμφώνου της Βαρσοβίας, μιας ειδικής επιτροπής.

ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ ΑΜΦΙΒΟΛΗΣ ΑΞΙΑΣ

Η κρίση της Εγγύς Ανατολής είναι μία σύγκρουση με παγκόσμια επίδραση, η λύση της οποίας εξαρτάται από τη στάση των χωρών, των λαών της περιοχής αυτής. Χωρίς αυτούς και στη θέση τους δεν μπορεί να τό λύσει κανένας τό πρόβλημα της Εγγύς Ανατολής.

Γιά τό λόγο αυτό είχε μεγάλη σημασία η δήλωση του Αιγύπτιου προέδρου Νασέρ, με την οποία εξ ονόματος της Ε.Α.Ι δέχτηκε τις αμερικανικές προτάσεις, και τώρα ο κόσμος παρακολουθεί με τεταμένη προσοχή τη στάση των άλλων ενδιαφερομένων αραβικών κρατών και ιδιαίτερα του Ισραήλ.

Τελευταία η εφημερίδα του Καίρου «Αλ Αχράμ», δημοσίευσε τό κείμενο του αμερικανικού σχεδίου για τη διευθέτηση του προβλήματος της Εγγύς Ανατολής.

Σύμφωνα με τό σχέδιο αυτό η διευθέτηση της σύγκρουσης θα πρέπει να επιδιωχθεί σε δύο στάδια: Στο πρώτο στάδιο θα πρέπει οι αντίπαλες πλευρές να συνάψουν τριμηνιαία ανακωχή και στο διάστημα αυτό ο εκπρόσωπος του ΟΕΕ Γιάροκ ν' αρχίσει διαπραγματεύσεις με τους εκπροσώπους των ενδιαφερομένων χωρών για τους τρόπους εφαρμογής της απόφασης του Συμβουλίου Ασφαλείας του Νοέμβρη 1967. Στις διαπραγματεύσεις αυτές πρέπει να λάβουν «κατά τόν ένα ή τόν άλλο τρόπο» οι εκπρόσωποι τόσων αραβικών λαών, όσο και του Ισραηλινού, αλλά όμως διαπραγματεύσεις μόνο αργότερα να πραγματοποιηθούν. (Όπως είναι γνωστό οι αραβικές χώρες απορροούν τις άμεσες διαπραγματεύσεις έφρσον τό Ισραήλ δεν εκκενώνει όλα τά κατεχόμενα αραβικά εδάφη).

Σύμφωνα με τό αμερικανικό σχέδιο στο δεύτερο στάδιο θα πρέπει και οι δύο πλευρές να διακηρύξουν πανηγυρικά ότι θα εκτελέσουν τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και ότι θα αρχίσουν με την καθοδήγηση του Γιάροκ, άμεσες διαπραγματεύσεις για την αποκατάσταση της ειρήνης με βάση τά παρακάτω:

1. Κάθε χώρα πρέπει να αναγνωρίσει την κυριαρχία, την εδαφική ακεραιότητα και την πολιτική ανεξαρτησία των άλλων χωρών στο πνεύμα των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας. 2. Τό Ισραήλ να εκκενώσει τά κατεχόμενα εδάφη, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας. 3. Και οι δύο πλευρές να τηρήσουν άσπρη την άνακωχή.

Η αμερικανική πρόταση, λοιπόν, θα είχε σαν αποτέλεσμα από τη μία μεριά την άναστολή του «περιορισμένου πολέμου», που συνεχίζεται τώρα και από την άλλη την προώθηση της υπόθεσης από τό νεκρό σημείο, με την έναρξη διαπραγματεύσεων με βάση οπωσδήποτε τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας. Όλα αυτά όμως δεν

είναι καθόλου απλά, είναι γεμάτα παγίδες και τρικλοποδιές. Γύρω από την έρμηνεία των αμερικανικών προτάσεων υπάρχουν αντιφάσεις, που συνδέονται με τη διαφορετική έρμηνεία των αποφάσεων του Σ. Ασφαλείας. Σύμφωνα με την «Αλ Αχράμ» η αμερικανική πρόταση μιλάει για την εκκένωση «των κατεχομένων εδαφών» ενώ σύμφωνα με άλλη έρμηνεία για επιστροφή «κατεχομένων εδαφών» δηλαδή όχι όλων των απορριμμένων από τόν έπιδρομέα εδαφών. Κατά διαφορετικό τρόπο έρμηνεύονται και τά σημεία των προτάσεων, που αναφέρονται στο χρόνο της άνακωχής και στην έναρξη των άμεσων διαπραγματεύσεων.

Ιδιαίτερο πρόβλημα άποτελεί η υπόθεση των Παλαιστινίων προσφύγων, για τό οποίο η απόφαση του Σ. Ασφαλείας λέγει μόνο ότι πρέπει να διευθετηθεί.

Η Ε.Α.Ι δέχτηκε τις προτάσεις του Ρότζερς ξεκινώντας από τη βάση ότι στην απόφαση του Σ. Ασφαλείας η εκκένωση των κατεχομένων εδαφών και ο διακανονισμός της τύχης των Παλαιστινίων προσφύγων άποτελούν, άυτονόητα ένα ενιαίο σύνολο.

Πέρα από τό ότι τό Ισραήλ, στην άρχή, άπέρριψε την αμερικανική πρόταση, γιατί ήθελε να στηριχτεί άποκλειστικά στα όπλα και άνεξάρτητα από τό ότι οι άγωνιστές του Άπελευθερωτικού Μετώπου της Παλαιστίνης, δεν τρέφουν καμιά έμπιστοσύνη σε έπιτυχία όποιονδήποτε διαπραγματεύσεων, τό αμερικανικό σχέδιο, αυτό καθ' αυτό, είναι ντοκουμέντο εξαιρετικά άμφίβολης αξίας. Όταν η Ε.Α.Ι δέχονταν τις

προτάσεις, μ' αυτό, μόνο έδειξε ότι δεν θέλει να εφαρμόσει τό «πόλεμο στον πόλεμο» και ότι αν οι Αμερικανοί πραγματικά θέλουν τη πολιτική διευθέτηση, τότε και η Ε.Α.Ι είναι έτοιμη γι' αυτό.

Αλλά η αμερικανική διπλωματία πραγματικά συνεχίζει τόν πόλεμο, με διαφοροποιημένα τώρα μέσα. Ταυτόχρονα με τις προτάσεις αυτές συνεχίζονται οι άποστολές όπλων στο Ισραήλ. Αυτό στήν πύλη έπσχέει τη θέση του Ισραήλ που δεν θέλει να διαπραγματευθεί αλλά θέλει να κρατήσει τά άρπαγμένα εδάφη.

Ορισμένες από τις αραβικές χώρες ως τώρα δεν είδαν τό πλεονέκτημα της διπλωματικής έτοιμότητας του προέδρου Νασέρ. Τό Ιράκ, αν και δε συνορεύει άμεσα με τό Ισραήλ, τάχτηκε ενάντια σε κάθε είδους διαπραγματεύσεις. Οι ηγέτες του Άπελευθερωτικού Μετώπου της Παλαιστίνης, πριν άπορρίψουν τις προτάσεις έπισκέφθηκαν τό Ιράκ και τό Ιράκ έπιδίωκε να έτη ρεάσει και τη Συρία.

Όσες ελπίδες και αν φέρει η προθυμία της Ε.Α.Ι για διαπραγματεύσεις, η λύση του προβλήματος της Εγγύς Ανατολής εξαρτάται από τη συνεννόηση όλων των κρατών και των δυνάμεων, που βρίσκονται στην περιοχή αυτή και, όχι σε τελευταία γραμμή, από την εξέλιξη των κρανυγλέων αντιφάσεων, που υπάρχουν ανάμεσα στα λόγια και τά έργα των Αμερικανών. Άποτέλεσμα όλων αυτών, η κατάσταση στην Εγγύς Αταολή τη στιγμή αυτή δεν είναι λιγότερο περίπλοκη από ότι ήταν ως τώρα, και για την ελάχιστη ποσότητα χρειάζονται μεγάλες προσπάθειες.

ΟΙ ΣΟΒΙΕΤΟ-ΔΥΤΙΚΟΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Συνεχίστηκαν στη Μόσχα οι σοβιετο-δυτικογερμανικές διαπραγματεύσεις, που άρχισαν την Δευτέρα. Επίσημα δεν άνακοινώνεται τίποτα εκτός από τό γεγονός των συσκέψεων. Τά δυτικά πρακτορεία επικαλούμενα διπλωματικές πηγές ισχυρίζονται ότι ο Δυτικογερμανός υπουργός Έξωτερικών Σιέλ πρότεινε, σαν συμπλήρωση της συμφωνίας για την παραιτήση από τη χρησιμοποίηση βίας, την παράγραφο, που έγγράφεται «τό δικαίωμα ένοποίησης του γερμανικού λαού». Σύμφωνα με κύκλους προσκείμενους στην δυτικογερμανική αντιπροσωπεία, Σιέλ, σε σχέση με τις «προκαταρκτικές διαπραγματεύσεις» που διεξήγαγε ο Μπάχερ στη Μόσχα, παρουσίασε ένα στοιχείο βίας για παράδειγμα, τά ζητήματα του Δυτικού Βερολίνου.

Σύμφωνα με τόν άνταποκριτή,

στη Βόννη, του Ούγγρικού Πρακτορείου ΜΤΙ, η δυτικογερμανική αντιπολίτευση εκδήλωσε τη δυσανεξία της, αν και ο Κίλινγκερ την περασμένη Παρασκευή δήλωσε «άνακωχή» όσο συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις. Ο Στράους, στο Μόναχο, κατηγορήσε τό Σιέλ ότι θέλει την ύπογραφή της σοβιετο-δυτικογερμανικής συμφωνίας «για λόγους γρήγορης» και ότι θέλει να πωλήσει «τό εμπόρευμα τόν κάτω από τό κόστος», αντί να απαιτήσει περισσότερα από τη Σοβιετική Ένωση. Ο Στράους σημείωσε ότι τό κόμημα, τό Χριστιανοσοσιαλιστικό Κόμμα, ενδέχεται να ζητήσει την έκτακτη σύνοδο της όμοσπονδιακής συνέλευσης και έθεσε τό ζήτημα της πλειοψηφίας των δύο τρίτων για την επικύρωση των ντοκουμένων. Ο πρώην ύπουργός Έξωτερικών και Στρατιωτικών Σρέντερ έπιτίθεται ενάντια στα ντοκουμέντα των συνομιλιών του Μπάχερ σαν τέτοια που «δεν εκφράζουν ικανοποιητικά τά συμφέροντα της ΟΓΛ». Ο γενικός γραμματέας του Χριστιανο-δημοκρατικού Κόμματος Μπρουν-νο Χέκ ισχυρίζεται ότι η Σοβιετική Ένωση θέλει «μιά νέα συμφωνία του Πότσνταμ, αυτή τη φορά με τη δυτικογερμανική ύπογραφή».

Αντίθετα ο Τόπος του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος εξαίρει τη σημασία των σχέσεων και με τις άλλες σοσιαλιστικές χώρες. Ο πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος την Τετάρτη διαπίστωσε ότι η συμφωνία με τη Σοβιετική Ένωση έχει ζωτική σημασία για την ΟΓΛ.

Η γαλλική εφημερίδα «Ουμανιτέ» ύπενημιζεί τό εμπόδιο, που δυσκολεύουν τη σύναψη της σοβιετο-δυτικογερμανικής συμφωνίας: την δεξιά αντιπολίτευση της ΟΓΛ, την αδυναμία της κυβέρνησης Μπράντ και τό γεγονός ότι οι σύμμαχοι της Βόννης δεν βλέπουν με καλό ματι τις διαπραγματεύσεις της, που όλο που η Ουάσιγκτον, τό Λονδίνο και τό Παρίσι διαβεβαίωσαν την κυβέρνηση της ΟΓΛ για την ύποστήριξή τους.